

نگاه

دیپلماسی ستیزی در کشور را دست کم نگیرید

● رضا نصری، کارشناس حقوق بین‌الملل: آنچه افکار عمومی را به اعتراض و آفشاری از مردم را احیاناً به حضور خیابانی برای اعتراض ترغیب می‌کند، الزاماً «شرایط بد اقتصادی» نیست، بلکه حس استیصال، ناامیدی و یأس نسبت به احتمال گشایش و بهبود در وضعیت اقتصادی است.

بیش از یک سال است مدام از رسانه ملی، تریبون‌های رسمی و رسانه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور به افکار عمومی این‌گونه القا می‌شود که «دیپلماسی یعنی ذلت» و راهی برای تنش‌زدایی، لغو تحریم‌ها و عادی‌سازی روابط تجاری و اقتصادی کشور با جهان باقی‌نمانده است! در یک سال گذشته، مخالفان حرفه‌ای گفتمان اعتدال بدعهدی یک دولت نامتعارف در آمریکا را تدریجاً به «شکست برجام» و سپس «شکست برجام» را به «شکست دیپلماسی» و در نهایت «شکست دیپلماسی» را به سکویی برای تبلیغ و ترویج یک گفتمان تقابلی طلبانه و انزواگرایانه تبدیل کرده‌اند. تنها راه‌حل جایگزین و تنها نسخه‌ای هم که در برابر «مرگ دیپلماسی» و «پایان گشایش» در برابر افکار عمومی قرار داده‌اند در نهایت قناعت به یک جامعه منقبض و یک اقتصاد بسته است که - به دلایل متعدد- نسخه‌ای است که در شرایط فعلی افکار عمومی قابلیت جذب اعتماد و احیای امید به آینده را ندارد.

به بیان دیگر، در یک سال گذشته به تدریج این پیام منفی و نادرست به مردم، کنشگران اقتصادی و بازیگران خرد و درشت عرصه تولید و تجارت (از کارگر گرفته تا اصحاب صنایع) مخایره شده که منتظر هیچ نوع گشایش و عادی‌سازی کسب‌وکار با جهان نباشید، چراکه قرار است از این پس صرفاً در چارچوب یک اقتصاد محدود، بسته و منزوی - آن هم در بستر یک فضای شبه‌جنگی و یک بوروکراسی ناکارآمد و آلوده به فساد - برخی از مسائل معیشتی شما احیاناً حل‌وفصل شود!

در این میان، جریان مخالف تلاش می‌کند دولت روحانی نیز به تدریج به سمت اتخاذ مواضع تند و ترک رویکرد اعتدالی در حوزه سیاست خارجه - که برجسته‌ترین مزیت آن نسبت به سایر جریان‌های سیاسی در دو انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری بود - تشویق و متمایل شود تا به‌کل افکار عمومی نسبت به احتمال هرگونه تعامل مثبت و رفع موانع بین‌المللی کسب‌وکار ناامید شود!

ازاین‌روست که - به‌عنوان‌مثال - می‌بینیم رسانه ملی - همگام با رسانه‌های بیگانه و رسانه‌های نزدیک به جناح مخالف دولت - هر «گام» ایران در جهت کاهش تعهدات برجامی خود را با شور و هیجان تبلیغ و تشویق می‌کنند و درمقابل هرگونه تلاش موازی و ابتکارعمل دستگاه دیپلماسی برای گفت‌وگو و احیای تعهدات طرف مقابل را با تحقیر و تندی سرزنش یا به‌کل سانسور می‌کنند.

هرچند غلبه این فضا می‌تواند برای جریان مخالف دولت دستاوردهایی در انتخابات آتی به همراه داشته باشد، اما آنچه این جریان نادیده می‌گیرد، لطمتا سنگین و تأثیرات سونوی است که بستن باب دیپلماسی، نفی احتمال رفع موانع خارجی کسب‌وکار و نفی احتمال عادی‌سازی روابط تجاری با جهان بر روحیه و امید افکار عمومی - و به‌تبع آن بر امنیت ملی - بر جای می‌گذارد.

حقیقت این است که آینده‌ای که در فضای کنونی برای شهروندان ایرانی ترسیم شده، آینده خوشایندی نیست و کلیدواژه‌هایی‌که مدام در فضای عمومی توسط رسانه ملی و برخی تریبون‌ها منتشر می‌شود بیش از هر چیز حکایت از حرکت کشور به سمت‌وسوی تنش بیشتر، انزوای بیشتر و التهاب بیشتر دارد.

لازم است مسئولان کشور بیش از اینکه ناامیدی و یأس عمومی بیش از این دامن‌گیر امنیت ملی شود یا بستری برای سازماندهی ناامنی فراهم آورد، در ایجاد یک فضای بانشاط‌تر و امیدبخش‌تر اهتمام کنند. درواقع، اگر تصمیم‌گیران سیاست‌های امنیتی و راهبردی کشور برای وضعیت روحی و روانی جامعه وزنی در محاسباتشان قائل هستند، لازم است نسبت به تبعات و پیامدهای منفی این فضای دیپلماسی‌ستیز، برالتهاب و یأس آفرین کنونی چاره‌ای بیندیشند.

منبع: کانال شخصی نویسنده

خبر

رایزنی ظریف و بن‌علوی فردا در تهران

● ایسنا: وزیر امور خارجه عمان برای دیدار و رایزنی با همتای ایرانی خود امروز به تهران سفر می‌کند. یوسف بن‌علوی امروز، دوشنبه، در سفر به تهران با محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه، دیدار و رایزنی خواهد کرد. گفت‌وگو در مورد مسائل منطقه و دوجانبه و همچنین ابتکار «صلح هرمز» از مهم‌ترین محورهای رایزنی دو دیپلمات عالی‌رتبه ایرانی و عمانی است.

شرق:
رسم دوران تازه در عرصه سیاسی است که خبرهای مهم درباره رفت‌وآمد افراد، در صفحات خودشان در شبکه‌های اجتماعی و به‌ویژه در توئیتر منتشرش شود.
یک نتیجه این رسم، فراهم‌شدن امکان نشان‌دادن واکنش‌های مستقیم به این اخبار است؛ چه از سوی چهره‌های شناخته‌شده و چه کاربران دیگر. اما عمل به این رسم از سوی مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در زمان تحویل سمت به جانشینش، نتیجه درخور توجهی به همراه داشت؛ پاسخ گروه‌هایی از کاربران ظاهرا ایرانی و ظاهرا متعلق به کمپ مخالفان نظام جمهوری اسلامی که به فارسی و انگلیسی با ناسزا بدرقه‌اش کردند.

«اتهام» فدریکا موگرتنی از دید آنان، حمایت از نظام ایران بود و مشخص‌نقش آفرینی او در فرایند برجام به‌عنوان پدیده‌ای که از دید آنان، مانع درخور رفتن موگرتنی، نگاه مشابه خود را آشکار و نظام را تأمین می‌کرد و همین نکته غضب آنان را برانگیخته بود.
نماینده ویژه اتحادیه اروپا در روابط خارجی و سیاست‌های امنیتی، یا به‌عنوان غیررسمی سمتش رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا، در زمان امضای برجام و توافق هسته‌ای ایران و ۱،۰۵، اتحادیه اروپا را به‌عنوان هشتمین امضاکنده این‌ توافق نمایندگی می‌کرد. البته این کاربران در دشمنی با موگرتنی به این دلیل، تنها نبودند؛ اورشلیم‌پست، رسانه دست‌راستی اسرائیل که به لحاظ سیاسی به کمپ حاکمان راست‌گرای سال‌های اخیر اسرائیل نزدیک است، در همان تیتز خبر رفتن موگرتنی، نگاه مشابه خود را آشکار و او را به‌عنوان «موگرتنی حامی توافق [هسته‌ای] ایران» معرفی می‌کند.

«۵ سال فشرده»
«دوره خدمت من پس از پنج سال فشرده به پایان می‌رسد»، این اولین جمله توییت موگرتنی درباره پایان دوران کاری‌اش در این سمت است که از سختی و فشردگی این دوران یاد می‌کند. به‌سادگی می‌توان حدس زد که بخش مهمی از این سختی و فشردگی، مربوط به فرایند مذاکرات هسته‌ای ایران و چالش‌های پس از آن باشد؛ فرایندی که در میان فرازوفرودهایش، اشک وندی شرم‌ن، مذاکره‌کننده آمریکایی را هم بیش از یک بار درآورده بود.

موگرتنی، سکان سیاست خارجی اتحادیه اروپا را در آخرین ماه‌های دوره ۱۲ساله گفت‌وگوهای هسته‌ای ایران و ۱+۵ از کاترین اشتون تحویل گرفت.
نوامبر ۲۰۱۴، کمی بیش از یک سال پس از آغاز به کار دولت حسن روحانی و انتصاب محمدجواد ظریف به سمت وزارت خارجه ایران و مسئول مذاکرات، موگرتنی نماینده اتحادیه اروپا شد. البته زمان جانشینی او هم‌زمان با شرایطی بود که در آن تصور می‌شد توافق با ایران در آستانه شکل‌گرفتن است و ازاین‌رو، سلف

موگرتنی با وجود پایان دوره خود، چند ماه بیشتر پای میز مذاکره حاضر شد. غلط از آب درآمدن این تصورات و ادامه مذاکرات پیچیده، باعث شد اشتون مذاکره هسته‌ای ایران را نیز به موگرتنی تحویل دهد.

این شاید از اقبال موگرتنی بود؛ بعد از بیش از یک دهه مذاکره، آغاز دوران کاری او با پیشرفت‌های سریع و متعدد در گفت‌وگوهای ایران همراه شد و تنها هشت ماه بعد، او در آن کنفرانس خبری تاریخی در کنار وزیر خارجه ایران ایستاد تا به‌نتیجه‌رسیدن مذاکرات و امضای توافق بر سر برجام را اعلام کند.

این سیاست‌مدار ایتالیایی اگر در هشت ماه اول در مذاکراتی موفق شرکت داشت، سه سال

پایانی کار خود را درگیر تلاش‌هایی فرسایشی و کم‌وبیش بی‌نتیجه درباره همین توافق بود.

نوامبر ۲۰۱۶، دو سال پس از انتصاب موگرتنی، دونالد ترامپ، نامزد غریب جمهوری‌خواهان برای تصدی ریاست‌جمهوری آمریکا، با وعده پاره‌کردن برجام و با رویکردی منفی در قبال همه روندهای چندجانبه‌گرایانه، شامل تعاملات کشورش با اتحادیه اروپا، پیروز رقابت انتخاباتی شد تا برجام در معرض تهدید دائم تصمیم او قرار بگیرد. سازوکار اجرای برجام در آمریکا، عملاً در حیطه اختیارات رئیس‌جمهور تنظیم شده بود و رئیس‌جمهور تازه، سرانجام در اردیبهشت ۹۷، خروج کشورش از این توافق را اعلام کرد و با بازگرداندن تحریم‌ها، به‌جای روند مذاکرات اجرای برجام بین ایران و ۱+۵ پیگیری می‌شد، رویکردی را پیش گرفت که در نهایت در قالب کارزار «فشار حداکتری» اجرایی شد؛ اعمال همه تحریم‌های اقتصادی ممکن بر همه اشخاص حقیقی، حقوقی و نهادهای ایرانی و تلاش برای کاهش فروش نفت ایران با هدف

سفیر روسیه: در همکاری با ایران نیازی به اجازه آمریکا نداریم

لوان جاگاریان، سفیر روسیه در ایران، روسیه را کشوری مستقل توصیف و عنوان کرد که این کشور برای همکاری با ایران نیازی به اجازه آمریکا یا هیچ کشور دیگری ندارد.

لوان جاگاریان عملیات ساخت واحد دوم نیروگاه بوشهر را یکی از مهم‌ترین پروژه‌های همکاری دوطرفه روسیه و ایران توصیف کرد و افزود: کشورهایی همانند آمریکا به کار دولت حسن روحانی و انتصاب ایران نته‌تا در این زمینه، بلکه در سایر بخش‌ها نیز متوقف کند. اما باید بگویم که روسیه، کشوری مستقل است و سیاست خارجی مستقل خود را دنبال می‌کند.

روسیه کشوری نیست که بخواهد برای همکاری خود با ایران از فرد یا کشوری، به‌ویژه آمریکا اجازه بگیرد. سفیر روسیه که با شبکه پرس‌تی‌وی گفت‌وگو کرد، درباره خروج یک‌طرفه آمریکا از معاهده برجام و واکنش روسیه در قبال اقدام احتمالی آمریکا و متحدانش برای ارجاع پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت گفت: روسیه، چین و دیگر کشورهای اروپایی تلاش خواهند کرد تا این سناریوی منفی محقق نشود. همه دنیا می‌دانند که این معاهده در خطر است و تنها کشور مسئول این‌ فاجعه، آمریکاست. ما اقدام آمریکا در خروج از این توافق بین‌المللی را محکوم می‌کنیم. آمریکایی‌ها در این موضوع، قوانین بین‌المللی آشکار را نقض کردند و ایران مجبور شد اقداماتی را در این زمینه انجام دهد، چراکه راه دیگری پیش‌روی آن وجود نداشت و نفعی از این توافق عاید ایران نشد.

وی ادامه داد: روسیه به همراه چین تمامی تلاش خود را برای حفظ برجام به کار می‌بندد و در این راه، کشورهای آزاد اتحادیه اروپا به ما ملحق خواهند شد و از ما حمایت خواهند کرد. اگرچه این کار بسیار سخت است، اما ما همکاری‌های خود را با ایران ادامه می‌دهیم. ایران بارها تعهد خود را به این توافق نشان داده و چندین‌بار نیز آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، بر این مسئله صحه گذاشت.

وی درباره عدم پایبندی کشورهای اروپایی به تعهداتشان در برجام و اقدامات روسیه برای حفظ این معاهده گفت: همان‌طور که پیش‌تر نیز اشاره کردم،

دیپلماسی

بورل، سکان سیاست خارجی اتحادیه اروپا را تحویل گرفت

خداحافظی بانوی برجام

به‌صفر رساندن؛ یعنی نقطه مقابل همه آنچه در مذاکرات ۱۲ساله منتهی به برجام، درباره آن صحبت شده بود.

این سیاست آمریکایی، یک سال گفت‌وگوی ایران با اروپا را در پی داشت تا دیگر امضاکندگان برجام، خروج آمریکا را برای ایران جبران کنند.

سخنان اروپایی‌ها؛ از دیپلمات‌هایی مثل موگرتنی گرفته تا رئیس‌جمهوری مانند امانوئل مکرون فرانسوی، بی‌سابقه‌ترین و شدیدالحن‌ترین انتقادهای و موضع‌گیری‌ها علیه یک رئیس‌جمهور آمریکایی و یک تصمیم دولت این کشور را به دنبال داشت و در قبال ایران، وعده تأمین منافع مالی تا جایی پیش رفت که سازوکاری به نام «اینستکس» برای تبادل مالی ایران و اروپا معرفی شود که در فاصله یک‌ساله اما عملاً به مرحله اجرا نرسید. تحریم‌های ثانویه ایالات متحده، اروپایی‌ها و شرکت‌هایشان را در معرض تهدید قرار داده بود و بی‌محابایی ترامپ نسبت به حفظ ارتباطات آمریکا با متحدانش به این معنا بود که اروپا، عملاً در صورت اقدام به همراهی با ایران، با اقدامات مجازاتی آمریکا مواجه می‌شد.

این ناکامی اروپا در استفاده از رابطه قدیمی خود با آمریکا برای میان‌داری در رابطه جدید با ایران، باعث شد یک سال بعد از خروج ترامپ، ایران با استناد به توافق، فرایند کاهش گام‌به‌گام تعهداتش را اعلام کند.

اروپا که پیش از آن نتوانسته بود ترامپ را قانع کند که لاقفل، فشارها بر اروپا را در مخالفت با برجام کاهش دهد، حالا هم‌زمان باید مشغول تلاش برای اقناع ایران به توقف روند کاهش گام‌به‌گام و بازگشت به اجرای کامل برجام می‌شد، اما این تلاش هم مانند تلاش قبلی، لاقفل تا روز آخر «پنج سال فشرده» کاری موگرتنی، بی‌نتیجه بود و هست. ایالات متحده در فهرست تحریم‌ها

علیه ایران، بعضی نهادها و افراد را دوبار تحریم کرده است و ایران به مرحله پنجم روند گام‌به‌گام رسیده و در مرحله‌ای است که سخنگوی سازمان انرژی اتمی ایران بازرسی‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به‌عنوان ناظر برجام را بی‌معنا توصیف کند؛ مانع بازرسی‌ها نمی‌شویم، اما وقتی به تعهدی عمل نمی‌شود، بازرسی معنایی ندارد.

بورل به‌جای موگرتنی، چپ به‌جای چپ

موگرتنی حالا کم‌وبیش مثل یوکیا آمانو، رئیس قبلی آژانس، دوران کاری خود را که با موفقیت آغاز شده بود، با تردید و ناامیدی نسبت به حفظ دستاورد به پایان می‌برد و در شرایطی کرسی خود را تحویل می‌دهد که رویکرد آمریکا موانع در تعاملات ایران و امضاکندگان برجام را تشدید می‌کند و ایران، عملاً ناامید از کارایی تعامل با اروپا، گام‌به‌گام به سمت روال پیش از برجام حرکت می‌کند.

باین‌حال اما کورسوی امید اینجاست که جانشین موگرتنی، یوسف بورل، همانند او رویکردی مثبت نسبت به تعامل با ایران، حفظ برجام و چندجانبه‌گرایی به شکل کلی دارد. بورل از حزب کارگران سوسیالیست اسپانیا به‌عنوان یک حزب چپ‌گرا می‌آید تا به‌جای موگرتنی از حزب دموکراتیک ایتالیا به‌عنوان یک حزب چپ‌گرایی بنشیند که خود جانشین اشتون از حزب کارگر بریتانیا به‌عنوان یک حزب چپ‌گرا آمده بود. دنباله چپ‌گرایانی که با این رویکرد نسبت به ایران و مذاکرات هسته‌ای با ایران در این سمت نشسته‌اند، حاصل ترکیب پارلمان اروپا بوده‌اند.

در دوره‌های اخیر، انتخابات پارلمان اروپا، حزب مردم به‌عنوان ائتلاف راست‌گرایان میانه اروپایی و حزب سوسیالیست‌های اروپا به‌عنوان ائتلاف چپ‌گرایان میانه را به‌عنوان برندگان خود داشته و توافقات ائتلافی بین این دو حزب، کرسی سیاست خارجی را در اختیار چپ‌گرایان قرار داده است. یک اهمیت این مسئله در بلندمدت از اینجا می‌آید که احزاب راست‌گرای افراطی در سال‌هایی اخیر نشانه‌هایی از رشد داشته‌اند و هم‌زمان، مواضع آنها در قبال سیاست خارجی به مواضع ترامپ شبیه‌تر شده است. اگر این روند، جایی منجر به افول چپ‌ها در اروپا شود، به‌جای موگرتنی‌ها و بورل‌ها، ایران با نسخه‌های اروپایی مایک پمپئو و جان بولتون مواجه می‌شود.

باین‌حال اما این مسئله به تعاملات ایران در آینده نامشخص مربوط است. دوران کاری بورل، اواخر سال ۲۰۲۴، چندماه پیش از پایان تعهدات ایران در برجام به پایان می‌رسد و هر اتفاقی لازم باشد بین ایران و اروپا در قبال برجام، چه فروپاشی برجام زیر فشار و چه بقا یا نجات آن، در دوران همین دیپلمات کهن‌سال چپ‌گرای اسپانیایی رخ خواهد داد.

ادامه از صفحه ۶

افراطی‌ها همدیگر را تقویت می‌کنند

اگر نوعی «کنفرانس ملی» با حضور معتمدان مردم از سویی و شخصیت‌های مورد اعتماد نظام از دیگرسو برای بررسی حوادث اخیر تشکیل شود، نشان رشد و بلوغ عمومی کشور ما در جهان تلقی خواهد شد، زیرا ما فراسوی فکر قضاص و محاکمه بازداشت‌شدگان اعتراضات اخیر، نیاز به تشکیل نهادهی برای بررسی منصفانه و بی‌طرفانه ابعاد و خسارات وقایع، فراسوی برخورد‌های جناحی و تصفیه‌حساب‌های سیاسی اخیر داریم و خلاصه، شیوه برخورد به‌گونه‌ای باشد که هم افکار عمومی ایران و هم افکار عمومی دنیا را قانع کند.

زیرا امروز با وسایلی که وجود دارد، همه‌چیز در دنیا علنی است؛ یعنی همان‌طور که ما اعتراض «حلیقه‌زردها»ی فرانسه را لحظه‌به‌لحظه در شبکه‌ها می‌بینیم، آنها نیز اعتراضات درون کشور ما یا کشورهای دیگر را مشاهده می‌کنند. نباید چنین تلقی کنند که به محض بستن اینترنت دیگر خبری منتشر نمی‌شود. بی‌تردید روش‌هایی نظیر پارازیت و فیلتر جواب‌گو نیست و تنها باعث ایجاد درآمد برای اشخاصی می‌شود که از این راه در کنار ارائه راه‌های دوزدن این امور امرار معاش می‌کنند. شاید هم مشاوره‌های چنین قشر و افراد «تکنیسینی» است که مسئولان را مجاب می‌کند تا از چنین راهکارهای ناموفقی استفاده کنند.

ولی نه مسئولان و نه مردم نباید فریب چنین روش‌هایی را بخورند و چنین برداشت شود که اگر بیش از یک هفته اینترنت قطع شده، این امر باعث امنیت عمومی شده است. متأسفانه برخی چنین نگاهی دارند، درحالی‌که ادامه چنین روندی خود دامن‌زننده به حس ناامنی می‌شود، به‌نحوی‌که وقتی ما از وقایع خبر نداشته باشیم، باعث پخش نگرانی عمومی و گسترش شایعات در کشور می‌شود. قطع اینترنت و اقداماتی از این دست بیش از آنکه منجر به امنیت برای کشور شود، اقدامی تحریک‌کننده در جامعه است. در همه‌جای دنیا اعتراض رخ می‌دهد، ولی وقتی اینترنت قطع می‌شود، هر خبری بدون منبع و غیردقیق درست قلمداد شده و به‌سرعت پخش می‌شود.

راهن ارحل این است که هم مسئولان و هم مردم از مجموعه اعتراضات گذشته درس بگیرند و راه اساسی این نیست که با گسترش «ترس و طمع و جهل» اوضاع را کنترل کنیم. به‌نظم ایده کمیته حقیقت‌یاب ملی متشکل از چهره‌های مردمی، حقوق‌دانان و مسئولان فکر خوبی است. با این کار اعتماد جامعه به وجود می‌آید و در غیر این‌ صورت باز خشم‌ها بیش از پیش انباشته می‌شوند و بر گستره اعتراضات در آینده خواهد افزود.

منبع: کانال شخصی نویسنده

آگهی فراخوان عمومی یک مرحله ای به شماره ۲۶-۸-۹۸/م (نوبت دوم)

شرکت عمران شهر جدید هشتگرد در نظر دارد با استناد به مصوبات هیئت مدیره نسبت به برگزاری فراخوان عمومی یک مرحله ای به منظور تهیه کلیه تجهیزات و مصالح، حمل، نصب و اجرای عملیات ایمنی سازی و همجواری(خط کشی، نصب بازتاب و ضربه گیرهای استوانه ای و محفظه های آب و غیره) پروژه قطاربرقی گلشهر-شهر جدید هشتگرد

با مبلغ برآورد اولیه ۹۸/۲۶۰،۲۱۱،۹۲۳ریال و به حروف ده میلیارد و نهصدو و بیست و سه میلیون و دویست و یازده هزار و دویست و شصت ریال بر اساس قانون برگزاری مناقصات به شرح ذیل اقدام نماید.

نحوه خرید اسناد مناقصه:

ازکلیه تامین کنندگان دعوت به عمل می آید برای دریافت اسناد شرکت در فراخوان از تاریخ ۹۸/۹/۱۷ لغایت ۹۸/۹/۱۷ به سامانه تدارکات الکترونیک دولت به نشانی http://setadiran.ir مراجعه نمایند. آخرین مهلت بارگذاری اسناد مناقصه در سایت مذکور تا ساعت ۱۶:۰۰ روز پنج شنبه مورخ ۹۸/۹/۲۸، می باشد. اسناد در ساعت ۱۰ روز شنبه مورخ ۹۸/۹/۳۰ در سالن جلسات شرکت از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت بازگشایی می شود.

– مبلغ فروش اسناد مناقصه ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال به حروف یک میلیون ریال و قابل پرداخت از طریق سایت می باشد.

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار :

– اصل فیش یا تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۵۶۳,۱۶۰,۵۴۶ریال (پانصد و چهل و شش میلیون و صد و شصت هزار و پانصد و شصت و سه ریال) را به حساب شماره ۹۸۰۳۶۹۰۶۳۷۴۱۹۹(۴۰۰۱۰۳۶۹۰۶۳۷۴۱۹۹-IR۹۴۱۰۰۰۰۴۰۰) (شبا) بانک ملی به نام شرکت عمران شهر جدید هشتگرد واریز و در سایت بارگذاری شود. در صورت عدم امکان دریافت یا بارگذاری اسناد در سایت با پشتیبانی سامانه تماس حاصل فرمایید. ارائه اصل ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار، تا ساعت ۱۶ مورخ ۹۸/۹/۲۷ در دفتر اداره پیمان و رسیدگی شرکت (به آدرس:شهر جدید هشتگرد فاز ۲ محله ۴ خیابان نیایش خیابان شهید مسیح صلاحی، پلاک ۴۹) الزامی است.

– عدم ارائه اصل ضمانتنامه تا تاریخ فوق به منزله انصراف از فراخوان می باشد.

– تامین کنندگان دارای صلاحیت رتبه پنج در رشته راه و ترابری از سازمان مدیریت و برنامه ریزی و همچنین تجربه کاری مشابه و سوابق کافی.

ضمنا ارائه شناسه مالی و کد اقتصادی شرکت ، جهت دریافت اسناد الزامی می باشد. آگهی این مناقصه در پایگاه اینترنتی ملی مناقصات (https://iets.mporg.ir/) و پایگاه اینترنتی شرکت عمران به آدرس www.hashtgerd-ntoir.gov.ir و سامانه تدارکات الکترونیک دولت (http://setadiran.ir/setad/cms) قابل مشاهده می باشد.

شرکت عمران شهر جدید هشتگرد